

یادداشت

جنبش آبان و جانباختگان آن در تاریخ این سرزمین ماندگار هستند
ایران سرزمین جنبش های پیاپی

صادق کار

قیام تهی دستان سلحشور و آزاده علیه رژیم مستبد و عدالت ستیز اسلامی در آبان ۹۸ که در پی گران شدن ناگهانی قیمت بنزین شروع شد چون اخگری در آسمان تیره و تاریک ایران استبداد زده درخشید و امید به رهایی از اسارت رژیم جنایتکار را بار دیگر در مردم زنده کرد

جنبش در حالی رخ داد که سایه سنگین فضای سرکوب جنبش دی ماه ۹۶ همچنان در کشور برقرار بود و مردم داغدار عزیزان جانباخته خود در آن جنبش بودند و کسی در آن فضا که دولت روحانی بر سر کار بود انتظار وقوع جنبش تازه ای را نداشت. جنبش آبان نیز به مانند جنبش های پیشین با وجود گستردگی زیادی که در شهرهای مختلف پیدا کرد و مردم زیادی به آن ملحق شدند با بسیج وسیع نیروهای امنیتی و به گلوله بستن مردم سرکوب شد و همه ی طیف های سیاسی شریک در قدرت از آن جنایت هولناک حمایت نمودند.

تعداد واقعی جانباختگان جنبش ۹۸ به درستی روشن نیست، ولی گفته شده تا ۱۵۰۰ نفر در جریان سرکوب آن به قتل رسیدند. با این وجود کشتار وسیع مردم و به زندان انداختن هزاران نفر از شرکت کنندگان در جنبش ۹۸ نتوانست مانع از ظهور جنبش زن، زندگی، آزادی در سه سال بعد شود.

جنبش دلاورانه مردم تهی دست در آبان ۹۸ اگرچه به مانند جنبش های ۸۸ و ۹۶ بی دلیل و زمینه نبود ولی به مانند آنها غافلگیرانه بود زیرا هیچکس زمان و کم و کیف هیچ کدام را پیشبینی نکرده بود و انتظارشان را نمی کشید. همچنان که در مورد جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی همینگونه بود.

جنبش ۸۸ البته اصلاح طلبانه بود و قصد براندازی نظام استبدادی حاکم را نداشت. با این وصف ارتجاع حاکم آن را تحمل نکرد و بطرز وحشیانه ای سرکوب اش کرد و سران آن را که بخشی از عناصر بالای رژیم بودند به براندازی و تبانی با کشورهای خارجی متهم و محاکمه کرد و شمار زیادی از جوانان را زیر شکنجه به قتل رساند و هزار نفر دیگر را به زندان محکوم کرد. میر حسین موسوی و زهرا رهنورد دو تن از رهبران آن جنبش

از آن زمان تا کنون در حبس خانگی بسر می برند و کروی یکی دیگر از رهبران آن ظاهرا مدتی است که از حبس خانگی آزاد شده است.

مهمترین دست آورد جنبش ۸۸ اثبات اصلاح ناپذیری رژیم به قیمت خون شماری از جوانان آزاده و شجاع کشور بود که در جریان تظاهرات خیابانی به فرمان خامنه‌ای به گلوله بسته شدند و به قتل رسیدند. خامنه‌ای با دادن فرمان سرکوب نزدیکترین همراهان پیشین خود در رژیم نشان داد که وقتی پای منافع و قدرت در میان باشد به هیچکس رحم نمی کند.

جنبش دی ۹۶ که از تجربه جنبش ۸۸ سر برآورد اولین جنبش براندازنه بعد از انقلاب بود که هدف اش براندازی رژیم بود. جنبش دی نیز با وحشیگری به مراتب بیشتری سرکوب شد. خواستگاه طبقاتی جنبش دی ۹۶ بر خلاف جنبش ۸۸ که پنداشته می شد طبقه متوسط بود چندان روشن نیست، ولی هر چه بود رادیکالیزم حرکتی آن نشان داد که از جنس طبقه متوسط که دوباره بخشی از آن متوهمانه دنبال روحانی و رفسنجانی روان شد نبود.

خواستگاه جنبش ۹۸ که بدون اطلاع بزرگان به مانند جنبش ۹۶ ناگهانی طلوع کرد و به مراتب رادیکالتر از جنبش دی بود و با خشونت بی‌مراتب جنون آمیز تر وبا قتل عده زیادی توسط رژیم مهار شد، از میان تهی دستان بود.

وقوع جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی، نیز به واقع خارج از انتظار خاصه برای آنهایی بود که باورشان به انقلاب را از دست داده بودند و مرتب در خشونت بار بودن و بد سرانجام بودن انقلاب می نوشتند و می گفتند.

در مورد جنبشها در کشورهای مختلف زیاد گفته و نوشته‌اند، اما در مورد رخ دادن چهار جنبش پیاپی ظرف ۱۳ سال در یک کشور و سبب و علل تکرار آن بعید می دانم تحلیلی نوشته شده باشد. در واقع طی ۱۳ سال گذشته هر ۲ سال یکبار به جای انتخابات ریاست جمهوری، موازی با انتخابات فرمایشی یک جنبش در ایران سر سربرآورده که سه مورد آن انقلابی بوده اند و هر سه همان طور که شعارهایشان نشان می دهد قصد بر اندازی نظام حاکم را داشته و دارند.

رژیم در مورد هر سه جنبش و تا حدی با جنبش رفرمیستی ۸۸ نیز با خشونت و وحشیگری برخورد کرده است. بنا بر این جنبشها و رخدادها اولاً در ایران به دلیل سرکوب شدید و هر عامل شناخته و ناشناخته شده دیگر از بسیاری جهات غافلگیرانه رخ داده‌اند و با کمتر کشوری قابل قیاس هستند. ثانیاً احزاب و سازمانهای سیاسی (به استثنای جنبش ۸۸) اگر چه در زمینه سازی آنها نقش داشته‌اند، ولی در سازماندهی و تعیین مطالبات و شعارهای آنها به جرات می شود گفت نقش چندانی نداشته اند و به تبع آن نمی بایستی کسانی که در شکل دهی جنبشها نقش نداشته‌اند، برای آنها تکلیف و خط مشی تعیین کنند.

ملاک رژیم برای سرکوب جنبشها تاثیرات آنها روی بقای رژیم بوده است و نه در کم و کیف شعارها و رادیکالیسم شان. جنبش زن، زندگی آزادی، به مراتب از جنبش آبان مسالمت جویانه تر عمل می کند، اما شدت سرکوب فعالان و حامیان آن به همان اندازه جنبش آبان جنایتکارانه و بیرحمانه است.

جنبش آبان ۹۸ ادامه و تکامل جنبش دیماه ۹۶ و متأثر از تغییر و تحولات جامعه میان دو جنبش بود. جنبش سرکوب شد اما آثار و تاثیرات آن باقی ماند و زمینه ساز جنبش زن، زندگی، آزادی شد. عمر هر سه جنبش پیشین کوتاه بود، ولی عمر جنبش زن، زندگی بلند و ادامه دار.

هر یک از این جنبشها از تجربیات هم دیگر و تحولات جامعه چیزهای آموخته‌اند. همین آموخته و افزایش آگاهی مردم و رویگردانی فزاینده از رژیم فقه‌پسندی خائنه‌ای و همچنین نیاز جامعه به رهایی از اسارت رژیم اسلامی، از عوامل اصلی ظهور و پایداری و طولانی شدن عمر جنبش زن، زندگی، آزادی هستند. ولو این که این جنبش هم به مانند جنبش‌های پیشین سرکوب می‌شد، جنبش به مراتب تواناتری با همان اهداف از پس آن سر بر می‌آورد. حداقل تا کنون چنین بوده است و براندازی رژیم هدف مقدم هر سه جنبش انقلابی! بنا بر این هر حرکتی برای بازگرداندن جنبش به عقب و به دوران شکست خورده اصلاحات که بخشی از اصلاح طلبان در این ایام می‌کوشند با شرکت در انتصابات مجلس فرمایشی و به دست آوردن دل رهبر جنایتکار رژیم به آن برسند، عملی ضد انقلابی و ضد مردمی است که محکوم نتیجه‌ای غیر از رسوایی برا آنان در بر نخواهد داشت. این رژیم رفتنی است و چرخ تاریخ را نمی‌توان از حرکت باز داشت.

در سالگرد جنبش آبان یاد همه ی جانب‌اختگان آن را گرامی می‌داریم و مطمئن هستیم که این جنبش و جنبش‌های دیگر که چون مشعلی فروزان در سیاهترین دوره تسلط ارتجاع و استبداد راهنمای عبور مردم از تاریکی به روشنایی بوده‌اند، در تاریخ مبارزات مردم این کشور ثبت و به یادگار باقی خواهد ماند و روزی سرکوبگران آنها به سزای جنایات خود خواهند رسید

ما از جنبش زن، زندگی، آزادی و مطالبات دمکراتیک و مترقی آن حمایت می‌کنیم!
برقرار و مستحکم باد پیوند میان جنبش زن، زندگی آزادی با جنبش مطالباتی کارگران
و مزد و حقوق بگیران!

نقش حمایت اجتماعی در امحای کار کودک بخش یازدهم
گزارش مشترک سازمان بین‌المللی کار و سازمان یونسف

2. حمایت اجتماعی به عنوان پاسخ سیاستگذارانه به کار کودک: شواهد چه می گویند؟

3. کمکهای غیرنقدی

یافته های کلیدی

داده ها در مورد کمکهای غیر نقدی محدود اند. این داده ها حاکی از آنند که

- تغذیه در مدرسه یا جیره غذایی در خانه تأثیرات معنی داری بر ثبت نام و حضور در مدرسه دارد، از این رو به طور بالقوه باعث کاهش در کار کودکان می شود؛
- در زمانهای سخت، مشروط کردن کمکها به برنامه های تغذیه در مدرسه می تواند برای حفظ کودکان در مدرسه و دوری از کار مؤثر باشد؛
- میزان کمکهای غیرنقدی یک پارامتر مهم برای اثربخشی برنامه در کاهش و جلوگیری از کار کودکان است؛
- به نظر می رسد که کمکهای غیرنقدی در مبارزه با کار کودکان - در مقایسه با کمکهای نقدی با مبلغ مشابه، که امکان انعطاف در هزینه های خانوار فراهم می کند - کمتر مؤثر است؛
- کمکهای غیرنقدی با مشکلات اجرائی و لجستیکی بسیاری مرتبط با تحویل و نظارت بر آنها همراه اند. این وضع موجب نگرانی از کارایی این نوع کمک است؛
- این مطالعه هیچ موردی از تأثیر کمکهای غیرنقدی را بر کار خطرناک کودکان شناسایی نکرد.

تغذیه رایگان در مدارس زامبیا

کمکهای غیرنقدی بخشی از هزینه های مصرف خانوار را پوشش می دهند، بنابراین نیاز به توسل به کار کودکان برای تهیه کالاهای معینی را محدود می کنند. اما این کمکها در مقایسه با کمکهای نقدی، امنیت درآمدی برای خانواده های ذینفع ایجاد نمی کنند. با این حال، می توانند هزینه های خانواده را برای مصرف کالاهای معین محدود کنند و بنابراین بالقوه بر نتایج توسعه انسانی اثر مکملی داشته باشند.

در سطح جهانی، با آسانتر و کم هزینه تر شدن پرداخت کمکهای نقدی از طریق دیجیتالی سریع، این نوع کمکها به تدریج جایگزین کمکهای غیرنقدی شده اند. این نوع کمک همچنین به برخورداران از آن امکان می دهند که از پول نقد برای رفع نیازهای متعدد، غیر از غذا یا کالاهای خاص استفاده کنند. با این وجود، کمک غیرنقدی در قالب تغذیه در مدرسه یا حمایت از هزینه های آموزشی همچنان به طور گسترده اجرا می شود و همچنان در کشورهای با درآمد کم و متوسط در حال گسترش است.

شواهد قبلی در مورد کمکهای غیرنقدی بر برنامه های تغذیه در مدرسه و جیره بندی در خانه در بنگلادش و بورکینافاسو متمرکز بودند. این شواهد حاکی از کاهش مقبولی در کشیده شدن کودکان به فعالیتهای اقتصادی بودند اما تأثیری را در میزان کار خانگی کودکان نشان نمی دادند.

بررسی حاضر شامل چهار مطالعه اخیر می شود که تأثیر کمکهای غیرنقدی را بر زمان اختصاص یافته به کار و تحصیل توسط کودکان می سنجند، یک مطالعه که به طور خاص تأثیرات کمکهای غیرنقدی برای حذف کار کودکان را تجزیه و تحلیل می کند و مطالعه دیگری که به مناطق متأثر از درگیریهای نظامی در مالی می پردازد. نتیجه ترکیبی این مطالعات حاکی از آن است که

- اثرات حمایتی ناشی از اصلاحات آموزش اجباری رایگان در چین شیوع کار کودکان را - که در مطالعه حاضر "کار در زیر حداقل سن" تعریف شده است - کاهش داد، اما فقط برای پسران. برنامه "حمایت

غذائی" در مکزیک، شیوع و شدت حضور کودکان در فعالیتهای اقتصادی را در خانواده های با درآمد متوسط کاهش داد. با این حال، همانا کمکهای نقدی (با مقدار مشابه) بودند که فقیرترین خانوارها را قادر ساخت تا مشارکت کودکان را در فعالیت های اقتصادی کاهش دهند، و نه سبدهای غذایی. برنامه "برنج برای فقرا" در اندونزی هیچ تاثیری بر حضور کودکان در فعالیتهای اقتصادی به بار نیاورد.

- در مناطق متأثر از درگیریهای نظامی در مالی، تغذیه در مدرسه در کاهش ماه های سپری شده در مزرعه مؤثر افتاد، اما توزیع عمومی غذا حضور در کار مزرعه را افزایش داد. تأثیر برنامه توزیع عمومی غذا بر حضور دختران در کار مزرعه کمتر، در حالی که برنامه تغذیه در مدرسه، منجر به کاهش قابل توجهی در زمان صرف شده برای کشاورزی و پرورش حیوانات توسط دختران شد.

یک ملاحظه مهم در باره کمکهای غیرنقدی، هزینه های جنبی ای اند که خانواده ها برای دسترسی به این کمکها باید متحمل شوند. مثلاً محدودیتهایی مانند عدم دسترسی به فروشگاه های خاص در روزهای خاص منجر به ناتوانی برخی خانواده های واجد شرایط در دریافت کمکهای غذایی می شوند. ضعف در نظارت بر علل عدم دسترسی به این کمکها یا بهره گیری محدود از آنها از اثربخشی این کمکها می کاهد و در نهایت به ماندن کودکان در، یا کشیده شدن آنان به، بازار کار می انجامد.

کشتار جنایتکارانه کودکان و غیر نظامیان بی گناه در غزه را پایان دهید!

محاصره غزه جنایت جنگی است و سازمان ملل وظیفه دارد آن را متوقف کند!

مبارزه کارگران نفت نتیجه داد، مجلس عقب نشست

صادق

مبارزات هماهنگ و پیوسته کارگران صنعت نفت نتیجه داد. مجلس علی الحساب با یکی از مطالبات مهم کارگران که عدم ادغام صندوق بازنشستگی شان با صندوق های دیگر بود موافقت کرد. به گزارش خبرگزاری ایلنا

"بنابر اعلام نمایندگان مجلس، ادغام، انحلال و انتقال صندوق بازنشستگی نفت از برنامه هفتم توسعه " حذف شد

کارگرانضمن ابراز خرسندی از منتفی شدن ادغام صندوق بازنشستگی خود، خواستار دایمی شدن آن شدند. آنان علاوه بر قطعی شدن موضوع خواستار اصلاح اساسنامه ی صندوق بنحوی که خود کارگران بتوانند در اداره آن نقش پیدا کنند هستند

ایلنا به نقل از کارگران نوشت

بازنشستگان نفت اضافه کردند: درست است که ادغام صندوق فعلا منتفی شده اما قطعاً باید " اساسنامه ی صندوق منطبق بر منافع و مطابق با نظر مشترکین آن تهیه و تصویب شود تا با حفظ استقلال دائمی، راه دست اندازی به این صندوق و منابع آن مسدود گردد

البته مخالفت با ادغام صندوق بازنشستگی یکی از چند مطالبات کارگرانی است که از " ۹ مهر" شروع شد و کارگران تا کنون در ده ها شرکت مختلف نفتی تقریباً همه روزه با برگزاری تجمع های اعتراضی در محل های کار خود و مقابل دفاتر شرکتها خواستار رسیدگی به خواسته های خود شدند. این اعتراضات تا روز گذشته " ۲۴ آبان" تداوم داشته اند و می شود گفت یکی از مهمترین و گسترده ترین اعتراضات هماهنگ در شرکتهای نفتی است که تعداد زیادی از کارگران و کارکنان شرکتها در آن شرکت کرده اند. کارگران آغاچاری طی این مدت حداقل پنج بار تجمع و اعتراض نموده اند

کارکنان شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری، جمعیتی از کارکنان و بازنشستگان ستادی شرکت مناطق نفت خیز جنوب در اهواز، نیروهای عملیاتی شرکت فلات قاره شاغل در جزیره سیری، کارکنان اخیرالاستخدام مناطق عملیاتی صنعت نفت در اکثر شرکتها و مناطق عملیاتی، (استخدامی های سال ۹۲ به بعد)، کارکنان شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری، کارگران شرکت ارمه نو شاغل در پتروشیمی مکران، پرسنل شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری، کارکنان پایانه نفتی خارک، کارگران پتروشیمی آبادان، کارکنان عملیاتی شرکت نفت فلات قاره در منطقه عملیاتی خارک و منطقه سیری، شرکت نفت فلات قاره شاغل در سکوی ابوذر و بهرگانسر، گروههایی از کارکنان قراردادی (معین) ستادی مناطق نفتخیز جنوب، شرکت فلات قاره و منطقه یک عملیات انتقال گاز میانکوه، کارکنان رسمی شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاچاری، کارکنان رسمی وزارت نفت شاغل در سکوهای فروزان، ابوذر و بهرگانسر شرکت نفت فلات قاره، گروهی از کارکنان قراردادی وزارت نفت اعم از قراردادی های ملی حفاری و کارکنان پالایشگاه نفت آبادان، در پتروشیمی آبادان، کارکنان سکوهای دریایی در ۲ شرکت فلات قاره ایران و نفت و گاز پارس، گروهی از کارکنان مناطق نفتخیز جنوب از شرکت هایی هستند که در این اعتراض زنجیره ای شرکت کرده اند. همچنین قبل از شروع این دور از اعتراضات کارگران در چند اعتراض و اعتصاب دیگر که به دلیل اخراج و .. پرداخت نشدن دستمزدها انجام گرفت، شرکت کرده اند

بنا به گزارش منتشره در کانال تلگرامی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت به غیر از مطالبه مربوط به ادغام صندوق بازنشستگی، مهمترین خواسته های کارگران عبارت اند از: " حذف پیمانکار تامین نیروی انسانی، برقراری نظام عادلانه در پرداخت بین همه کارکنان در مشاغل همتراز و یکسان فارغ " از نوع رابطه استخدامی و بکارگیری آنها و تخصیص نفت کارت

همچنین تعدادی از کارگران خواستار برداشتن سقف دستمزد و بازگرداندن مالیات های اضافی هستند

در تعدادی از تجمع ها علاوه بر کارکنان شاغل همکاران بازنشسته آنان نیز حضور داشته اند

با این همه به غیر از منتفی شدن ادغام صندوق باز نشستگی کارکنان نفت، هنوز سرنوشت بقیه مطالبات روشن نیست.

اما با ادامه اعتراضات و حفظ همبستگی خوبی که تا کنون میان کارگران وجود داشته و عمومی و بر حق بودن مطالبات و نقش منحصر به فرد کارگران صنعت نفت در تامین مالی کشور، به رغم اینکه طرف کارگران رژیم است که از لحاظ ضدیت با حقوق کارگران جز بدترین ها قرار دارد، مبارزه متحدانه کارگران به آنان کمک می کند همانطور که در مورد صندوق بازنشستگی مجلس را وادار به عقب نشینی کردند، بیشتر مطالبات شان را به دست آورند. در هر صورت این یگانه راهی است که در حال حاضر پیش پای کارگران قرار دارد.

کمیته های اعتصاب را در کارخانه ها و ادارات تشکیل دهیم! اتحاد، اعتراض، اعتصاب، نبرد تا رهایی!

کارگران و کارمندان فکر خانه دار شدن را از سر به در کنند!

صادق

سه هفته پیشتر زمانی که کشمکش بر سر افزایش دستمزد همچنان در جریان بود، وزیر کار دولت رئیسی برای اینکه از فشارها برای تقاضای افزایش دستمزد بکاهد و به آن تن ندهد، در عوض افزایش ندادن دستمزد به کارگران وعده مسکن داد.

حالا اما رسانه ها با انتشار گزارشاتی که از قول بعضی کارشناسان منتشر کرده اند، اساسا خانه دار شدن کارگران را با در نظر داشت دستمزدی که می گیرند و اقساط سنگین وام مسکن که نزدیک به ۴ برابر دستمزدهاست، امری محال اعلام کرده اند. قبل از این نیز گفته می شد، هزینه خرید یک خانه برابر با دستمزد ۹۰ سال کارگر شده است. از این گزارش می شود نتیجه گرفت که قیمت خانه و اجاره بها نسبت به دو سال پیش دو نیم برابر شده است. این در حالی است که دستمزد اسمی کارگران با وجود تورم ۵۵ درصدی تنها ۲۷ درصد افزایش داده شده و همین مقدار ناچیز نیز تنها کارگرانی را شامل می شود که هنوز تحت پوشش قانون کار قرار دارند. همچنین دولت در تلاش است با منطقه ای کردن دستمزدها، دستمزد

کارگران در شهرهای کوچکتر و مناطق محروم را هم به جای افزایش کم کند. این در حالی است که حداقل در ۱۰ استان هزینه زندگی و تورم بیشتر از تهران است

روزنامه آفتاب در گزارشی که در روز گذشته به این موضوع اختصاص داد نوشت

بر اساس تصمیم شورای عالی کار، حقوق کارگران در سال ۱۴۰۲ میزان ۲۷ درصد افزایش داشت، بر این اساس، حداقل دستمزد ماهانه از چهار میلیون و ۱۷۹ هزار و ۷۵۰ تومان در سال ۱۴۰۱ به پنج میلیون و ۲۰۸ هزار و ۲۸۲ تومان در سال ۱۴۰۲ رسید، یعنی یک کارگر در تهران با دریافت مزایای شغلی حدود ۹ میلیون تومان درآمد دارد، حال چگونه ممکن است یک کارگر کنار هزینه‌های خوراک، بهداشت، آموزش، پوشاک، حمل‌ونقل، تفریح، ارتباطات، کالا و خدمات و از همه مهمتر اجاره‌بهای مسکن بتواند اقدامی برای "دریافت وام مسکن با اقساط بالا داشته باشد"

امروزه اجاره مسکن حداقل ۷۰ درصد مزد ماهانه کارگر را یکجا می‌بلعد و داشتن مسکن برای اکثریت مزد و حقوق بگیران و تهی‌دستان در رژیم اسلامی به آرزویی محال تبدیل شده است

دادن وعده‌های بی‌پشتوانه همواره یکی از شگردهای دولتها در ایران بوده است و دولت‌مردان تلاش کرده و می‌کنند با دادن وعده‌هایی که هیچ وقت به آنها وفادار نمانده و نمی‌مانند، فضای جامعه را حتی الامکان آرام نگاه دارند

نمونه‌ها بسیارند، جای دور نرویم، ساخت سالانه یک میلیون مسکن یکی از وعده‌های دولت رئیسی برای جلب آرای ده‌ها میلیون شهروند بی‌مسکن بود، حال با وجود گذشت بیش از دو سال از تشکیل دولت، کمتر از ۱۰۰ هزار واحد مسکونی یعنی حدود ۵ درصد وعده داده شده ساخته شده که آنها نیز میان وابستگان رژیم تقسیم شده و با جرات می‌توان گفت سهم کارگران از آن در حد صفر است

نتیجه این شده که قیمت خانه به جای اینکه پایین بیاید چنان افزایش یافته که هیچ مزد و حقوق‌بگیری نه تنها قادر به خرید خانه نیست، بلکه از پرداخت اجاره مسکن هم درمانده و کار عده‌ای از آنها به کانتینر نشینی و چادر نشینی در پارک‌ها، حواشی شهرها و کنار پیاده‌روها کشیده شده است

تصورش را بکنید وقتی که افراد دارای شغل و حقوق کارشان به بی‌خانمانی کشیده، حال و روز میلیونها بیکار و بی‌حقوق چگونه است

بحران مسکن البته در کشور همواره وجود داشته است. اما هیچگاه به اندازه امروز حاد نشده است. وجود بحران مسکن و گسترش روز افزون حاشیه نشینی در واقع یکی از محرک‌های موثر در وقوع انقلاب در سال ۵۷ بود. بهمین خاطر خانه‌دار کردن مردم تبدیل به یکی از شعارهای بسیج‌گرانه خمینی شد که هم به قدرت رسیدن رژیم اسلامی و هم در کمک به تثبیت آن در سالهای نخست انقلاب نقش موثری داشت

در قانون اساسی جدید نیز تامین مسکن برای مردم بعنوان یکی از وظایف دولت مورد تاکید قرار گرفت اما روی کاغذ ماند

کارگران و کارمندان در همان ایام شروع به ایجاد تعاونی‌هایی برای ایجاد مسکن نمودند، در ابتدا تسهیلاتی مانند زمین، مصالحه ساختمانی ارزان و وام در اختیار تعاونی‌ها قرار داده شد و تعداد قلیلی نیز از این طریق صاحب مسکن شدند. اما طولی نکشید که ورق برگشت، تسهیلات دولتی قطع شد، بسیاری از پروژه‌ها به صورت نیمه‌کاره باقی ماند و تعاونی‌های مسکن با وجود اینکه همچنان در قانون باقی ماندند، عملاً بی‌خاصیت شدند و انبوه‌سازان که اکثراً نیز افراد وابسته به حکومت و نزدیکان آنها هستند، جای آنها را گرفتند

ادعا می کردند که با انبوه سازی توسط بخش خصوصی مسکن با کیفیت تر و ارزانتر خواهد شد و نیازی به تعاونی های مسکن نیست، اما سال به سال قیمت مسکن و اجاره آن گرانتر، کیفیت اش بدتر و صاحب خانه شدن سخت تر شد و امروز داشتن مسکن برای اکثر مردم عادی به امری محال تبدیل شده است.

دولت درمانده از ایجاد مسکن و کنترل نرخ خانه تلاش می کند سبب گرانی خانه و اجاره بها را به گردن بانکها و صاحبان خانه های خالی بیندازد. بهمین خاطر مالیات بانکها را بخاطر ندادن وام مسکن افزایش می دهد و برای صاحب خانه هایی که از اجاره دادن خانه های خالی شان امتناع می ورزند جریمه و مالیات تعیین می کند. با این وجود مشاهده می شود به رغم این اقدامات روز به روز قیمت مسکن و اجاره بها بیشتر می شود.

مسئولین دولتی که در این مورد نیز سعی در فرا افکنی بحران دارند، در حالی انگشت اتهام خود را بسوی بانکها و صاحبان خانه های خالی نشانه گرفته اند که می دانند، سبب امتناع آنها وضعیتی است که خود دولت بوجود آورده است. بانکها با وجود بهره ۲۲ درصدی وام مسکن اگر نمی دهند بخاطر این است که اولاً مطمئن نیستند گیرندگان وام در این بلبشوی اقتصادی بتوانند اقساط وام خود را بپردازند، ثانیاً بخاطر ناروشنی وضعیت کشور در اموری سرمایه گذاری می کنند که هم سود بیشتری برایشان داشته باشد و هم ریسک کمتری داشته باشد.

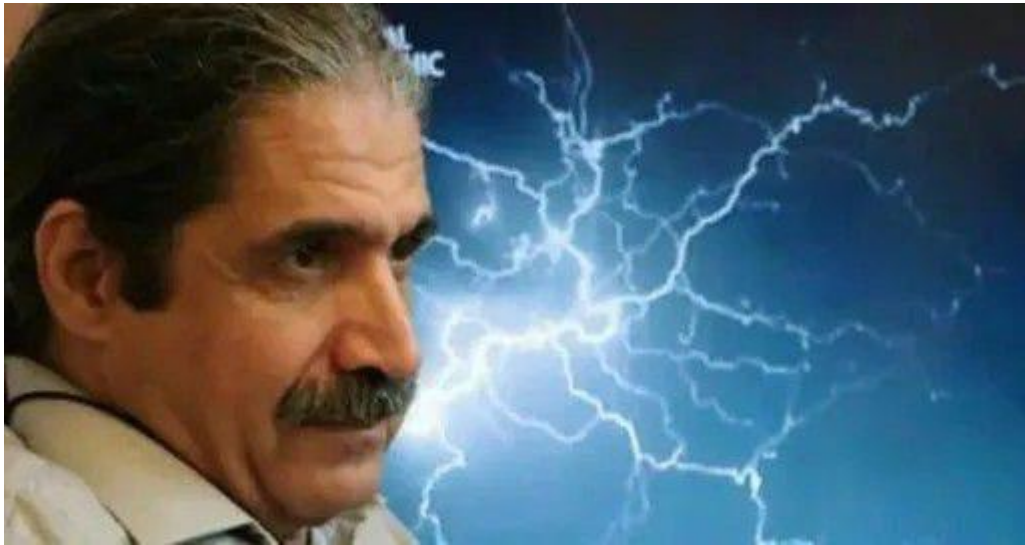
علت اجاره ندادن خانه های خالی نیز به بی ثباتی اقتصادی و تورم و افت پیوسته ارزش پول ملی و نبود مشتری هایی که بتوانند از پس اجاره سنگین خانه های خالی بر آید بر می گردد. خانه نیز به کالا تبدیل شده که چون پول و کالاهای دیگر مورد معامله قرار می گیرد. حفظ خانه های خالی برای صاحبان آنها از تبدیل شان به پولی که مطمئن هستند ارزش خود را مرتب از دست می دهد با صرفه تر است و داستان آن شبیه هجوم مردم برای تبدیل و حفظ ارزش پولهایشان به بازار، طلا، ارز و بورس است. شخصی را سراغ دارم که یک خانه بزرگ را ۴ سال پیش در کرج به ۸ میلیارد خریده است، خودش می گفت قیمت همان خانه اکنون به ۳۴ میلیارد رسیده با این وجود حاضر نیست آنرا بفروشد!

هم از این روی مقدم بر همه تا بحران اقتصادی و بی ثبات پولی حل نشود و تورم بطور واقعی کاهش پیدا نکند و تناسبی میان هزینه های زندگی با دستمزدها بوجود نیاید، بحران مسکن نیز ادامه و چه بسا غامضتر هم خواهد شد.

اقدامات ابلهانه دولت به جای اینکه به حل بحران مسکن کمک کند، آن را غامضتر می کند و همراه با آن به در و رنج مردم می افزاید. راه کار موثر ایجاد بانک دولتی مختص مسکن برای دادن وام کم بهره به تعاونی ها و اختصاص زمین و تسهیلات به تعاونی های مسکن کارگری و کارمندی است. در این صورت است که می توان زمینه را برای کاهش قیمت مسکن و رفع تسلط انبوه سازان و دلالان بر بازار مسکن فراهم کرد. اما از رژیمی که بانک رفاه کارگران را بر نمی تابد و تلاش می کند حتی بیمه و تامین اجتماعی و آموزش و درمان را هم خصوصی سازی کند، نمی توان توقع داشت که برای رفع معضل مسکن کارگران اقدامی جدی نماید.

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!

علیه تغییرات ارتجاعی در قانون کار و تامین اجتماعی متحدانه مبارزه کنیم!

بازداشت اسماعیل گرامی در تجمع امروز بازنشستگان
به گزارش منابع کارگری اسماعیل گرامی از فعالان سرشناس اعتراضات بازنشستگان امروز "سه شنبه ۳۰
آبان" توسط نیروهای امنیتی در جریان اعتراض بازنشستگان بازداشت و به زندان اوین منتقل شده است.
اسماعیل گرامی چند سال پیش نیز هنگامی که اعتراضات بازنشستگی اوج گرفته بود بازداشت و محاکمه
و مدتی را در زندان گذرانده بود.

ادامه اعتراضات کارگران شرکت های نفتی
دو گزارش تازه

یکشنبه ۲۸ آبان ماه ۱۴۰۲ جمعی از کارکنان شرکت مناطق نفت خیز جنوب در تجمعی خواستار رسیدگی به مشکلات و مطالبات خود شدند.
کارگران خواستار اعمال قوانین استخدامی و شرایط تبدیل وضع رفاهی و صندوق بازنشستگی نفت هستند.
گزارش دوم: تصاویر دیگری از تجمع اعتراضی صدها نفره کارکنان شرکت مناطق نفت خیز جنوب-اهواز یکشنبه ۲۸ آبان
همچنین کارکنان رسمی شاغل در شرکت فلات قاره در جزیره سیری نیز امروز در اعتراض به عدم رسیدگی به مطالبات خود دست به اعتراض زدند
اهم مطالبات کارکنان رسمی:
حذف کامل سقف حقوق، حذف محدودیت حق سنوات بازنشستگی، عودت کسورات مزاد مالیات، اجرای کامل ماده ۱۰ و پرداخت بک-پی
و عدم ادغام صندوق بازنشستگی با سایر صندوقها

تجمع اعتراضی پرستاران در اسلام آباد غرب

شنبه بیست و هفتم آبان، جمعی از پرستاران بیمارستان "امام خمینی" در اسلام آباد غرب، در محل کار خود تجمع اعتراضی برگزار کردند

اعتراضهای متعددی در این هفته نیز توسط پرستاران در شهرهای مختلف و در اعتراض به ناچیز بودن حق کارانه و پرداخت نشدن به موقع آن، عدم تعرفه گذاری درست خدمات پرستاری، فشار کاری شدید و بدی شرایط کار، سطح پائین حقوق ها و خلف وعده‌های پیاپی دولت و صاحبان بیمارستان ها نسبت به مطالبات

و عدم استخدام رسمی پرستار به رغم کمبود شدید پرستار، برگزار شد. به گفته رئیس خانه پرستار کمبود پرستار به حدی رسیده که باعث مرگ عده‌ای از بیماران شده است.

رسول بداقی از رهبران پیشگام و مقاوم تشکلهای صنفی فرهنگیان و از مبارزان پیگیر آزادی و عدالتخواهی با سپردن وثیقه به مرخصی آمد و پس از ۳ روز دوباره به زندان برگردانده شد. برای آزادی بی قید و شرط زندانیان سیاسی و مدنی متحدانه مبارزه کنیم!

**افزایش سن بازنشستگی،
"تاوان سالها غارت
صندوقهای بازنشستگی"**

افزایش شدید اعتراضات بازنشستگان

اعتراضات بازنشستگان در این هفته پدیده‌ای است که از هفته‌های گذشته در شهرهای مختلف ادامه پیدا کرد. بازنشستگان در چند روز هفته برای اعتراض به وضعیت بد معیشتی و بیمه ناکارآمد، با خواست، افزایش

حقوق، اجرای همسان سازی و هم طراز شدن حقوق شان با شاغلین و درمان رایگان به خیابان آمدند. علاوه بر تظاهرات در قزوین، کرمانشاه، شوش، اهواز، اصفهان، شیراز و چندین شهر دیگر تظاهراتی نیز در ۳۰ آبان مقابل ساختمان وزارت کار برگزار شد. ماموران امنیتی تلاش کردند با نفوذ در تظاهرات تهران و بازداشت بعضی از فعالین سرشناس کارگری، جهت حرکت را به بیراهه ببرند که موفق نشدند. اسماعیل گرامی یکی از فعالین سرشناس اعتراضات بازنشستگان در تهران بازداشت و به زندان اوین منتقل شد. هنوز معلوم نیست که چند نفر دیگر در تجمع ۳۰ آبان دستگیر شده‌اند. مسبوق به سابقه است که بعد از تمام شدن این گونه اجتماعات عده‌ای از سازمانگران آن را بازداشت کنند. انتظار می رود اعتراضات بازنشستگان بواسطه افزایش سن بازنشستگی و همچنین مبلغ اندکی که برای افزودن به حقوق بازنشستگان در برنامه بودجه سال آینده دولت که (ضریب ۱۸) برای بازنشستگان منظور شده است دامنه بیشتری پیدا کند.

از اعتراضات و مطالبات بازنشستگان حمایت کنیم!

اعتراضات کارکنان نفت نتیجه داد، ادغام صندوق بازنشستگی نفت با صندوق های دیگر منتفی شد گزارش را ببینید

خشنودی بازنشستگان: انحلال و انتقال صندوق نفت فعلاً منتفی شد
بنابر اعلام نمایندگان مجلس، ادغام، انحلال و انتقال صندوق بازنشستگی نفت از برنامه هفتم توسعه حذف شد

خشنودی بازنشستگان: انحلال و انتقال صندوق نفت فعلاً منتفی شد
شماری از بازنشستگان صندوق نفت در تماس با خبرنگار ایلنا، ضمن ابراز خشنودی از این خبر، اعلام کردند انتظار داریم این ابطال دائمی باشد
به گفته آنها، باید ذینفعان اصلی صندوق، در اساسنامه‌ی آن نقش مشارکتی داشته باشند تا بتوانند در تصمیم‌گیری‌ها تاثیر بگذارند

بازنشستگان نفت اضافه کردند: درست است که ادغام صندوق فعلاً منتفی شده اما قطعاً باید اساسنامه‌ی صندوق منطبق بر منافع و مطابق با نظر مشترکین آن تهیه و تصویب شود تا با حفظ استقلال دائمی، راه دست‌اندازی به این صندوق و منابع آن مسدود گردد

علیه سیاست‌های جنگ طلبانه و برای صلحی پایدار

علیه سیاست‌های جنگ طلبانه و برای صلحی پایدار

حسن سعیدی
زندان اوین

حسن سعیدی،

زندان اوین

بعنوان یکی از فعالین کارگری زندانی و یک پدر در اسارتگاه اوین، یکی از سمبل‌های سرکوب و خفقان در ۵۰ سال اخیر در ایران، بشدت و بطور فزاینده نگران و شوکه نسبت به قتل عام مردم بی‌دفاع در غزه و بخصوص هزاران کودک هستم.

با وجود سرکوب بی‌امان جنبش کارگری ایران توسط جمهوری اسلامی در بیش از چهار دهه، و با وجود اخراج، زندان و اذیت و آزار ما و خانواده‌هایمان توسط این حکومت، جنبش ما همواره از مدافعین کارگران و زحمتکشان و مردم ستم دیده در دنیا بوده و خواهد بود. همبستگی بین‌المللی با زحمتکشان و مردم محروم جهان برای ما فقط یک انتخاب نیست بلکه وظیفه‌ای است انسانی و بنیادی. بی‌جهت نیست که تشکلات و فعالین کارگری در اکثریت کشورهای جهان ضمن محکوم کردن کشتار غیرنظامیان توسط دولت اسرائیل و حماس، بطور روزافزون کشتار بیش از ۱۳ هزار مردم غیرنظامی در نوار غزه طی شش هفته گذشته توسط ارتش اسرائیل که شامل بیش از ۸ هزار کودک و زن می‌باشد را به مثابه نسل‌کشی و نقض فاحش کلیه قوانین بین‌المللی محکوم کرده‌اند و صدها قطعنامه علیه جنگ و برای آتش بس فوری طی روزهای اخیر تصویب نموده‌اند. سندیکای کارگران شرکت واحد از این قطعنامه‌ها و بطور مشخص فراخوان اکثریت تشکلات کارگری و انسان دوست در جهان برای توقف فوری کشتار غیرنظامیان، آتش بس فوری، خاتمه جنگ، خروج نیروهای نظامی و وابسته به دولت اسرائیل از تمامی مناطق اشغالی و به رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت برای مردم فلسطین حمایت کرده است و امیدوارم شاهد گسترش این فراخوان‌ها برای آتش بس فوری باشیم.

صلح پایدار در منطقه به نفع بشریت و جنبش‌های آزادی‌خواه و عدالت طلب مردمی، از جمله جنبش کارگری، در ایران و کلیت خاورمیانه است. در عین حال صلح پایدار و حل عادلانه مسئله فلسطین به زیان منافع سیاسی، اقتصادی و نظامی کلیه قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای است که برای هیچ‌کدامشان نکبت

(فاجعه انسانی) جدید و خونبارتری که مردم غزه دچارش شده‌اند ذره‌ای اهمیت ندارد و به مسئله فلسطین و آوارگی فلسطینیان اساساً بعنوان بخشی از سیاست‌ها و دعوای قدرت و جنگ‌های نیابتی‌شان می‌نگرند.

حمایت از آتش‌بس فوری حمایت از هیچ حکومتی، از جمله جمهوری اسلامی، نیست و به هیچ عنوان نباید چنین باشد. اشتباه مهلکی که به نحوی توسط عده‌ای دارد تکرار می‌شود از یک سو توهم نسبت به دولت و ارتش اسرائیل و آمریکا است که برای مردم ستم‌دیده ایران آزادی به ارمغان بیاورند و از سوی دیگر یکی دانستن مردم قتل عام شده فلسطین با نیروهای مسلح حماس و جهاد اسلامی می‌باشد. این توهمات مخرب و خطرناک هستند و مردم ایران و منطقه بارها شاهد ضربات توهماتی از این قبیل بوده‌اند. نه دولت‌های اسرائیل و آمریکا دل‌شان به حال مردم ایران و منطقه سوخته و نه جمهوری اسلامی دلسوز واقعی مردم فلسطین است. تکیه ما کماکان باید بر سازمان‌دهی جمعی و از پایین و تنها در میان طبقه کارگر و مردم آزادی‌خواه و برابری‌طلب و صلح دوست ایران، منطقه و جهان باشد که اجازه به گسترش سیاست‌های جنگ‌طلبانه و میلیتاریستی، اشاعه نفرت، نژادپرستی و دگرستیزی، از جمله یهودستیزی، عرب‌ستیزی و فلسطینی‌ستیزی، از هیچ سو ندهیم.

سیاست‌های جنگ‌طلبانه و میلیتاریستی از هر سوی را محکوم کنیم، و برای برقراری عدالت، آزادی و صلحی پایدار و کلیه ملزومات آن بکوشیم

حسن سعیدی،

زندان اوین ۲۹ آبان ۱۴۰۲

به امید برقراری عدالت در سراسر جهان،

سندی‌کای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

به بیکاران باید حقوق پرداخت شود و تحت پوشش تامین اجتماعی قرار داشته باشند!

*** برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

*** "جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران را می‌توانید در**

آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>